

ESPANYA I PARTICULARMENT CATALUNYA SÓN EL SISÈ PAÍS ON ELS PREUS MÀXIMS DELS GRAUS SÓN MÉS CARS

En 11 dels 38 països europeus els estudis de grau són totalment gratuïts i en uns altres 12 costen entre 7 i 1.066 euros

La majoria de països no tenen preus de màster més cars que els de grau

Espanya es troba entre els països amb menys ajuts per a l'estudi

Consulteu l'informe complet en versió web o

PDF: <http://www.observatoriuniversitari.org/blog/2014/06/19/el-cost-destudiar-a-europa/>

L'Observatori del Sistema Universitari presenta l'informe *El cost d'estudiar a Europa. Preus, beques, préstecs i altres ajuts a l'estudi a les universitats europees (2013-14)*, que fa una comparativa entre els preus i ajuts en els sistemes universitaris de 38 països o regions de 32 estats europeus.

En 11 països europeus, els estudis de grau són totalment gratuïts. En uns altres 12, el preu màxim d'un curs de grau oscil·la entre els 7€ de la República Txeca, els 41€ de Polònia o els 183€ de França fins els 1.066€ de Portugal. Aquest grup es caracteritza, a més, per tenir uns preus mínims força baixos. Sols 10 països o regions (de 8 estats diferents), dels 38 que abasta l'estudi, tenen preus màxims superiors als nostres (2.604€/per curs) en euros corrents.

En euros corrents, el preu mínim dels estudis de grau a Catalunya sols és superat per 1 estat (Irlanda) i 2 de les 4 regions d'un altre (Irlanda del nord i Gal·les). A paritat de poder adquisitiu, Espanya (i, particularment, Catalunya) es converteix en el 6è país on els preus màxims dels estudis de grau són més cars dels 32 estats europeus, darrera del Regne Unit (excepte Escòcia), Eslovènia, Irlanda, Hongria i Letònia.

Pel que fa als màsters, Espanya i, particularment, Catalunya, es troben en les posicions 7 i 4 entre els països on el preu mínim requerit per estudiar un màster és més car. A la gran majoria dels països estudiar un curs de màster costa el mateix o molt poc més que estudiar un curs de grau. Espanya (i, particularment, Catalunya) es situa entre els 7 estats on els estudis de màster són substancialment més cars que els de grau. A Catalunya el preu màxim d'un curs de màster és un 44% més car que el màxim d'un curs de grau. Al conjunt d'Espanya, un 67%.

Un petit grup de països presenten preus mínims molt superiors als preus màxims de la resta de països. És el cas de Catalunya: mentre el preu màxim d'un curs de màster no

supera els 1.300€ en el grup majoritari, a Catalunya el preu mínim és de 2.500€ sols superat per Grècia, Irlanda i Xipre. No gaire diferent és la situació del conjunt d'Espanya. El preu mínim en aquest cas és de poc menys de 1.500€ sols superat pels mateixos països abans esmentats, més Hongria.

La vinculació entre preus i rendiment acadèmic és inusual a Europa: dels 38 països i regions analitzats, sols 5, a més d'Espanya (i Catalunya) tenen preus diferenciats en funció dels resultats acadèmics de l'estudiant. En els països que graven econòmicament la repetició d'assignatures, el sistema és menys rígid que el nostre i els imports són molt inferiors.

Com més alts són els preus, més baix és el percentatge d'estudiants que els paguen, amb sols dues clares excepcions: Espanya (i Catalunya) i el Regne Unit. Els països que concedeixen més beques i amb imports més alts corresponen als països on els estudis són gratuïts. Es tracta, doncs, de beques orientades a compensar el cost d'oportunitat de l'estudi, és a dir, de beques salari.

En relació amb el debat suscitat a Espanya a propòsit dels mèrits acadèmics exigibles a un estudiant amb beca, es constata que les beques concedides estrictament per criteris de mèrits acadèmics són minoritàries a Europa, ja que existeixen a tan sols 12 països o regions i es concedeixen a percentatges molt petits d'estudiants. La combinació de criteris econòmics i acadèmics per a la concessió de beques, que és la vigent a Espanya, és encara més minoritària, ja que sols es dona en 6 països.

Al 71% dels països, l'estat ofereix o garanteix préstecs específics per a l'estudi. Excepte a dos dels països (Islàndia i Montenegro), els préstecs són a tot arreu un sistema complementari al sistema de beques. El percentatge d'estudiants que utilitza préstecs és molt baix (inferior a l'11%), amb l'única excepció de Dinamarca.

La majoria dels països on el preu dels estudis existeix, tot i ser baix, compensen l'esforç de les famílies mitjançant reducció d'impostos (típicament generalitzats), subsidis (normalment, en funció de la renda) o ambdues mesures. Com més alts són els preus, menys compensacions existeixen. Espanya no disposa ni de deduccions a l'IRPF ni de subsidis destinats a les famílies amb fills que estudien a la universitat.